

ling i det hele taget kan ret naturligt ikke behandles her. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) — jeg har tidligere været med til at tage det Spørgsmaal op — i, at der er al Grund til at optage Spørgsmaalet om en Regnskabsret i Stedet for Statsrevisionen. Det har været behandlet endda ret grundigt i Udvalg her paa Rigsdagen for Aar tilbage — jeg har selv haft den Ære at være Medlem af Udvalget desangaaende. Der naaedes ikke noget Resultat, jeg tror, at det en Gang skal naas, men at det ikke nu er Tidspunktet til at behandle denne Sag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Sønderup: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til Udvalget angaaende Forretningsordenen.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Da Justitsministeren i Øjeblikket maa være til Stede i Landstinget, skal jeg udsætte Behandlingen af den under Punkt 5 paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gik derefter til:

Eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der have været henviste til Udvalget for Andragender.

(Udvalgets Betænkning og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 1219).

Der var stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Slebsager:*

(Bet. Nr. 2) Andragende fra *Esbjerg Fiskeriforening* om en Forandring af Bestemmelsen i Fiskerilovens § 15 om Fiskens Maal henvises til *Landbruksministeren*.

Udvalgets Indstilling og det stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling.

Ordføreren (S. Sørensen): Udvalget for Andragender har, som det vil ses af Betænkningen, behandlet 5 Andragender. Af disse foreslaar Udvalget det under Nr. 4 nævnte Andragende fra Dansk Arbejdsmandsforbund henvist til Indenrigsministerens Undersøgelse og Overvejelse. I Ulykkesforsikringsloven af 7. Januar 1898 er der blandt de Arbejdere, der falde ind under Loven, ogsaa nævnt de, der beskæftiges ved Ladning og Losning af Varer samt Arbejde ved Pakhuse, og dog er det ikke lykkedes disse Arbejdere at komme ind under Forsikringen. Det er dog aabenbart Lovgivningens Mening og den daværende Rigsdags, at saaledes skulde det være. Men Arbejderforsikringsraadet har afgjort flere Tvivlstilfælde derhen, at disse Arbejdere falde udenfor Lovens Rammer. Det er gaaet til paa den Maade, at der et andet Sted staar i Loven, hvem der har Forsikringspligt, og der er brugt det Udtryk, at det er Enkeltmand eller Selskaber, der som Næringsvej drive nogen af de i § 4 A nævnte Virksomheder. Det er dette Udtryk „som Næringsvej“, der har gjort, at Arbejderforsikringsraadet har afgivet de Kendelser, der gaa i Retning af, at ingen har Forsikringspligt overfor disse Arbejdere, der ere beskæftigede med Losning og Ladning af Skibe. Det siger sig selv, at det har aldrig været Lovens Mening, at de ikke skulde med. Men Sagen er den, at Afsenderen siger, at han driver ikke Losning og Ladning som Næringsvej. Modtageren siger ligesaa, og Skibsføreren siger, at han er kun en Tjener i Rederiets Tjeneste, han har heller ingen Forpligtelse, og endelig siger Rederiet: Vi befatte os kun med at føre Varerne fra Havn til Havn, hvad der sker, før Varerne komme i Skibet, og efter at de ere komne af Skibet, have vi ingen Forpligtelse overfor, og Arbejderforsikringsraadet giver disse forskellige, lad mig kalde det, Institutioner Medhold i, at de ikke have nogen Forsikringspligt.

Det viser, at der er en Lakune eller et Hul i Lovgivningen. Udvalget mener derfor, det er nødvendigt at foretage en Ændring i Loven af 1898, og man har derfor foreslaaet Andragendet henvist til Ministerens Overvejelse, for at den eventuelt kan føre til en Ændring i Loven af 1898, hvorefter disse Havnearbejdere kunne komme ind under Ulykkesforsikringslovens Rammer.

Slebsager: Jeg har tilladt mig at foreslaa et Andragende fra *Esbjerg Fi-*